

ogsaa henvist til et andet Spørgsmaal, nemlig angaaende en eventuel Ekspropriation oppe ved Aalborg, og i den Tale, han holdt ved Forelæggelsen, nævnedes han kun disse to Tilfælde. I Slutningen af sin Tale siger han saa, at „det har saaledes to Steder vist sig nødvendigt at søge at træffe andre Forholdsregler end dem, der hidtil have været gældende”. Jeg forstaaer ikke ganske dette Udtryk. Der er vist ikke truffet nogen som helst Forholdsregel. Meningen er vel den, at man nu bliver nødt til at træffe visse Foranstaltninger, naar dette Forslag er vedtaget, der kan jo ikke godt være Tale om, at man skal træffe andre Forholdsregler end dem, der hidtil have været gældende overfor disse to Tilfælde. Men naar den højtærede Minister kun har disse to Tilfælde at henvise til, tror jeg rigtignok, at det vilde være det rigtigste, at Forslaget kun kommer til at gælde dem og ikke mere. Saa var man paa den sikre Side og gik ikke videre, end man kunde være bekendt for Fremtidens Skyld. Nu i Øjeblikket at lovgive om, hvorledes man i al Fremtid her i Landet skal være stillet overfor Ekspropriationer i militære Øjemed, saaledes at Rigsdagen paa en vis Maade fraskriver sig al Myndighed, naar saadanne Foranstaltninger skulle træffes, tror jeg ikke, der kan være Tale om. Det er min Hovedindvending mod Forslaget og den vil være ganske afgørende for min Stilling. Jeg skal være med til at arbejde paa et Forslag, der omhandler de øjeblikkelig foreliggende Foranstaltninger, idet jeg maa gaa ud fra, at det er velbegrundet, hvad der her er blevet sagt om i alt Fald det ene Tilfælde; i det andet Tilfælde have vi jo kun Motiverne at holde os til.

Hvad § 2 angaar, nemlig Ekspropriationskommissionen, er der blevet talt saa meget, at jeg ikke o saa skal komme ind derpaa, især da jeg deler de Betænkkeligheder, der allerede ere fremsatte. Der er vel ingen Tvivl om, at Lovforslaget vil blive omgjort paa dette Punkt. Man kan ikke nøjes med en saadan Kommission, hvor de to Medlemmer i Virkeligheden ere udnævnte af Regeringen. Der siges ganske vist, at Formanden udnævnes af Kongen, men Kongen udnævner kun den Formand, der indstilles af en Minister. Følgen bliver, at Regeringen udnævner dem begge. Dette vil altsaa sikkert blive omgjort, men jeg vil da tilraade, at man samtidig omgør § 1, saaledes at Forslaget kun kommer til at gælde de foreliggende Tilfælde. Ellers vil jeg i alt Fald ikke kunne være med til at fremme dette Forslag.

Birch: Uden at komme langt ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt Kommissionen skal bestaa af tre eller flere Medlemmer, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg selvfølgelig ogsaa er af den Mening, at man ikke bør nøjes med en Taksationskomité paa tre Medlemmer. Det forekommer mig at være saa afgjort stridende med alle tidligere bestaaende Forhold med Hensyn til Taksationskommissionens Sammensætning, at de Grundejere, der skulle have deres Grunde eksproprierede, maatte blive utrygge overfor en saadan Kommissions Vurdering. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for ogsaa her ligesom tidligere ved lignende Forslags Behandling at frembære et Ønske, navnlig fra Købstadgrundejerne, om at faa Forholdet forandret med Hensyn til Taksationskommissionernes Sammensætning. Der er, kan jeg godt sige, ikke saa lidt Misfornøjelse rundt omkring mellem Grundejerne med Hensyn til de Erstatninger, der gives for eksproprierede Arealer. Det er ganske almindeligt, at man finder dem lovligt knebne, og man søger først og fremmest Grunden dertil i den Maade, hvorpaa disse Kommissioner ere sammensatte. Baade efter Forordningen af 1845 og senere Love er der jo saa at sige paa Forhaand skabt et Flertal for, at de Anskuelse, som Køberne have om Værdien af de eksproprierede Grunde, ville trænge igennem og sejre. Der er ganske vist ved Loven af 1881 om Afstaaelse af Arealer til de jydsk-fynske Baner og ligeledes ved den tidligere nævnte Lov af 12. April 1889 om Afstaaelse af Arealer til Udvidelse af Statsbanerne givet Regler, hvorefter Grundejerne kunne faa nogen Indflydelse paa Kommissionernes Sammensætning, idet det som fremhævet er saaledes, at de under Kommissarii Vejledning kunne vælge 2 Taksationsmænd. Men saa vidt gaar egentlig ikke Købstadgrundejernes Ønsker. Der er hele Landet over i Købstadgrundejernes Foreninger paa deres Delegeretmøder vedtaget Resolutioner gaaende i den Retning, at man ønsker en Forandring af de bestaaende Regler for Taksationer, og dette Ønske gaar navnlig i Retning af, at Kommissionerne maatte blive sammensatte af af Retten udmeldte uvildige og sagkyndige Mænd, og at der i hvert enkelt Tilfælde blev givet Adgang til Appel til et Overskøn af ligeledes af Retten udmeldte Mænd, det dobbelte Antal af, hvad den første Taksationskommission har bestaaet af. Dette Ønske er forebragt Regeringen i det mindste to Gange, senest for et Par Aar siden, og der er blevet svaret, at det skulde blive taget under velvillig Over-